

Til § 12.

Som allerede udtalt i bemærkningerne ovenfor til § 5 vil detaillerede bestemmelser om målingens udførelse og tonnagens beregning ikke egne sig til optagelse i selve loven, men til udfærdigelse ad administrativ vej, da sådanne regler er meget vidtløftige og teknisk prægede, ligesom de må forudses fra tid til anden at blive underkastet ændringer og tilføjelser som følge af udviklingen på skibsbygningens område eller efter stedfundne ændringer i de til konventionen knyttede reglementer.

Denne fordeling mellem lovens og de administrative bestemmelsers område er i overensstemmelse med, hvad der gælder for reglerne om skibes bygning og udrustning m. v., jfr. lov nr. 117 af 28. marts 1951 om tilsyn med skibe §§ 4—5 sammenholdt med § 6.

Reglen i paragraffens stk. 2 om adgangen til at anerkende udenlandske målebrev er overensstemmende med Oslo-konventionens princip og med de tosidede aftaler vedrørende gensidig anerkendelse af skibsmålebrev, som den danske regering i tidens løb har afsluttet med alle betydende søfartslandes regeringer.

Til § 13.

Siden 1. juli 1949 har måling af skibe, hjemmehørende på Færøerne, været et færøsk sær-

anliggende, bl. a. under hensyn til sagområdets nære forbindelse med registrering af skibe, der samtidig overførtes til det færøske hjemmestyre. — For så vidt angår de i nærværende forslag indeholdte bestemmelser, der er motiveret ved ønsket om Danmarks tiltræden af Oslo-konventionen, vil den til reglernes gennemførelse på Færøerne nødvendige lagtingslov blive affattet i overensstemmelse med disse, jfr. herved lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre §§ 5 og 7.

Stk. 2 svarer til bestemmelsen i § 3, stk. 1, i lov nr. 117 af 28. marts 1951 om tilsyn med skibe. Da skibsmåling, jfr. forslaget § 2, fortrinsvis udføres af statens skibstilsyn, vil loven ikke kunne sættes i kraft for Grønlands vedkommende før tidligst til det tidspunkt, hvor et egentligt skibstilsyn er etableret i Grønland. — Jfr. herved Oslo-konventionens art. 13.

Til § 15.

Overgangsreglen i stk. 3 svarer til, hvad der vil følge af Oslo-konventionens art. 10.